

Sunt recunoscător pentru înțelegerea, tăria și mărturiile atât de multor tineri prieteni și asociați exemplari ai mei. Când sunt cu ei, sunt întărit și când știu că ei sunt cu alți oameni sunt încurajat de cunoașterea că ei fac bine și de slujirea oferită de ei în numele Învățătorului, pe care Îl slăvesc și se străduiesc să I se supună.

Oamenii fac lucruri bune și importante deoarece ei au mărturie. Aceasta este adevărat și noi, de asemenea, obținem mărturie datorită lucrurilor pe care le facem. Isus a spus:

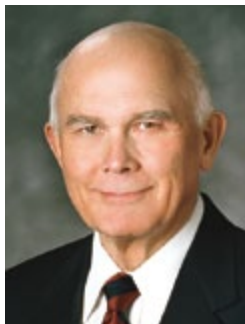
„Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine.

Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu, sau dacă Eu vorbesc de la Mine” (Ioan 7:16–17).

„Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele” (Ioan 14:15).

La fel ca Nefi și Mormon din vechime, „nu cunosc înțelesul tuturor lucrurilor” (1 Nefi 11:17; vezi, de asemenea, Cuvintele lui Mormon 1:7), însă permiteți-mi să vă spun ceea ce știu eu.

Știu că Dumnezeu, Tatăl nostru Cerească, trăiește și ne iubește. Știu că Fiul Său special și unic, Isus Hristos, este Salvatorul și Mântuitorul nostru și conducătorul Bisericii care Îi poartă numele. Știu că Joseph Smith a trăit tot ceea ce a comunicat și ne-a învățat cu privire la restaurarea Evangheliei în zilele noastre. Știu că suntem conduși de apostoli și profeți în aceste zile și că președintele Thomas S. Monson deține toate cheile preoției necesare pentru a ne binecuvânta viețile și a înainta lucrarea Domnului. Știu că suntem cu toții îndreptățiți să avem această cunoaștere și, dacă vă străduiți, vă puteți baza pe sinceritatea mărturiilor pe care le auziți de la acest pupitru la această conferință. Știu aceste lucruri și depun mărturie despre ele în numele lui Isus Hristos, amin. ■

Vârstnicul Dallin H. Oaks

din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Dorința

Pentru a ne îndeplini destinul etern, noi vom dori și vom lucra pentru a dobândi calitățile necesare pentru a deveni o ființă eternă.

Am ales să vorbesc despre importanța *dorinței*. Sper ca fiecare dintre noi să-și cerceteze inima pentru a hotărî ceea ce dorește cu adevărat și cum își clasifică cele mai importante dorințe.

Dorința ne stabilește prioritățile, prioritățile ne modelează alegerile, iar alegerile ne determină faptele. Dorințele conform cărora acționăm determină felul în care ne schimbăm, ceea ce realizăm și ceea ce devenim.

În primul rând, voi vorbi despre câteva dorințe comune. Ca ființe muritoare, avem câteva nevoi fizice. Dorința de a satisface aceste nevoi impune alegerile noastre și determină faptele noastre. Trei exemple vor demonstra felul în care, uneori, acordăm prioritate unei dorințe pe care o considerăm mai importantă decât alta.

În primul rând, mâncarea. Avem o dorință firească de a mânca, dar această dorință poate fi depășită, pentru un timp, de o dorință mai puternică de a posti.

În al doilea rând, adăpostul. Când eram în vârstă de 12 ani, am rezistat dorinței de a avea adăpost datorită dorinței mele mai mari de a îndeplini o cerință a Cercetașilor de a petrece noaptea în pădure. Eu am fost unul dintr-un număr de băieți care și-au

lăsat corturile confortabile și au găsit un mod de a construi un adăpost și de a face un pat rudimentar din materialele naturale pe care le-am putut găsi.

În al treilea rând, somnul. Chiar și această dorință firească poate fi depășită, temporar, de o dorință și mai importantă. Ca tânăr soldat în Garda Națională a statului Utah, un exemplu al acestui fapt mi-a fost oferit de un ofițer care avusese experiența luptei.

În primele luni ale războiului din Coreea, o baterie de artilerie de câmp a Gărzii Naționale din Richfield, statul Utah, a fost chemată la datorie. Această baterie era condusă de căpitanul Ray Cox și era formată din aproximativ 40 de bărbați mormoni. Antrenați și întăriți de rezerviști dintr-un alt loc, au fost trimiși, în scurt timp, în Coreea, unde au luat parte la unele dintre cele mai aprige lupte din război. Într-o bătălie, a trebuit ca aceștia să respingă un atac direct al câtorva sute de soldați de infanterie dușmani, acesta fiind genul de atac care invadea și distrugea alte baterii de artilerie de câmp.

Ce are acest fapt în comun cu depășirea dorinței de a dormi? Într-o noapte critică, în care infanteria dușmană se revărsase peste liniile frontului în zonele din spatele frontului

ocupate de artilerie, căpitanul Cox a cerut ca liniile telefoanelor de campanie să fie conectate la cortul lui și a ordonat numeroaselor sale gărzii din perimetru să-l sune personal din oră în oră, toată noaptea. Acest lucru a menținut treze gărzile, dar a însemnat, de asemenea, zeci de întreruperi pentru somnul căpitanului Cox. „Cum ai reușit să faci asta?”, l-am întrebat. Răspunsul său arată puterea de a depăși o dorință.

„Știam că, dacă aveam să ne întorcem acasă, urma să-i întâlnesc pe părinții acelor băieți pe străzile orașului nostru și nu voiam să dau ochii cu niciunul dintre ei dacă fiii lor nu ajungeau acasă din cauza vreunui lucru pe care nu l-am făcut bine în calitate de comandant al acestora”¹.

Ce exemplu al puterii unei dorințe care depășește prioritățile și faptele! Ce exemplu pentru fiecare dintre noi care este răspunzător de bunăstarea altora – părinți, conducători și învățători din Biserică!

Drept concluzie la această ilustrare, dimineța devreme ce a urmat nopții sale aproape albe, căpitanul Cox și-a condus oamenii într-un contraatac asupra infanteriei inamice. Au luat peste 800 de prizonieri și nu au avut decât doi răniți. Cox a primit o decorație pentru curaj, iar bateria sa a primit ordinul Presidential Unit Citation pentru eroismul ei extraordinar. Și, asemenea tinerilor din armata lui Helaman (vezi Alma 57:25–26), aceștia au ajuns, cu toții, acasă².

Cartea lui Mormon conține multe învățături despre importanța dorinței.

După multe ore de implorare înaintea Domnului, lui Enos i s-a spus că păcatele sale erau iertate. Apoi, el a „început să [simtă] o dorință” pentru bunăstarea fraților săi (Enos 1:9). El a scris: „Și... după ce m-am rugat și am muncit cu toată sânguința,

Domnul mi-a spus: Eu îți voi da ție după dorințele tale datorită credinței tale” (versetul 12). Observați cele trei elemente esențiale care au precedat binecuvântarea promisă: dorința, munca și credința.

Alma ne învață în cuvântarea sa despre credință, că aceasta poate începe cu „nimic mai mult decât [o dorință de a crede]”, dacă vom „[lăsa] această dorință să lucreze în [noi]” (Alma 32:27).

O altă învățătură extraordinară despre dorință, în special despre cea care ar trebui să fie cea mai mare dorință a noastră, ne este oferită de experiența regelui lamanit căruia îi preda misionarul Aaron. Când învățăturile lui Aaron i-au captat interesul, regele a întrebat: „Ce trebuie să fac eu ca să pot fi născut din Dumnezeu” și „să pot avea această viață veșnică?” Alma 42:15. „Dacă tu dorești acest lucru... dacă te vei pocăi de toate păcatele tale și te vei pleca adânc în fața lui Dumnezeu și vei striga numele Lui în credință, crezând că vei primi, atunci tu vei primi nădejdea pe care o dorești” (versetul 16).

Regele a făcut acest lucru și, în rugăciune măreață, a declarat: „Voi abandona toate păcatele mele pentru ca să Te pot cunoaște... și să fiu salvat în ultima zi” (versetul 18). Având acest angajament și această identificare a celei mai mari dorințe ale sale, rugăciunea sa a primit răspuns într-un mod miraculos.

Profetul Alma a avut o mare dorință de a striga pocăință către toți oamenii, dar a ajuns să înțeleagă că el nu ar trebui să dorească puterea de constrângere pe care ar necesita-o acest lucru căci, a încheiat el, un „Dumnezeu drept... le dă oamenilor după dorința lor, fie că aceasta va fi pentru moarte, fie pentru viață” (Alma 29:4). În mod asemănător, Domnul declară, în revelația modernă, că El îi va „judeca pe toți oamenii după faptele lor, potrivit dorinței inimii lor” (D&L 137:9).

Suntem noi cu adevărat pregătiți ca Judecătorul nostru Etern să dea o asemenea însemnătate enormă lucrurilor pe care le dorim noi cu adevărat?

Multe pasaje din scripturi vorbesc despre ceea ce dorim ca fiind ceea ce căutăm. „Acela care Mă caută cu nerăbdare Mă va găsi și nu va fi abandonat” (D&L 88:83). „Căutați cu sinceritate darurile cele mai bune” (D&L 46:8). „Cel care caută cu sânguință va găsi” (1 Nefi 10:19). „Apropiati-vă de Mine și am să Mă apropii de voi; căutați-Mă cu toată sânguința și Mă veți găsi; cereți și veți primi; bateți și vi se va deschide” (D&L 88:63).

Nu este ușor să ne reorganizăm dorințele pentru a oferi cea mai mare prioritate lucrurilor care țin de eternitate. Cu toții suntem tentați să dorim cele patru lucruri lumești: proprietatea, poziția socială, mândria și puterea. Am putea dori aceste lucruri, dar nu trebuie să le stabilim drept cele mai înalte priorități ale noastre.

Cei a căror dorință principală este

de a dobândi bunuri cad în capcana materialismului. „Nu căuta bogății sau lucruri deșarte de-ale acestei lumi” (Alma 39:14; vezi, de asemenea, Iacov 2:18).

Cei care doresc putere sau poziție socială ar trebui să urmeze exemplul curajosului căpitan Moroni, a cărui slujire nu a fost făcută pentru „putere” sau pentru „onoarea lumii” (Alma 60:36).

Cum ne dezvoltăm dorințele? Puțini oameni vor trăi genul de criză care l-a motivat pe Aron Ralston³, dar experiența sa ne oferă o lecție valoroasă despre dorință. În timp ce Ralston era într-o drumeție într-un canion îndepărtat din sudul statului Utah, o stâncă de 800 de livre (360 de kilograme) s-a deplasat brusc și i-a prins mâna dreaptă. Vreme de cinci zile petrecute în singurătate, s-a zbatut să se elibereze. Când era pe cale să renunțe și să accepte moartea, a avut viziunea unui băiat în vârstă de trei ani care alerga către el și pe care îl ridica cu mâna lui stângă. Înțelegând acest lucru ca pe o viziune a viitorului său

fiu și ca pe o asigurare că încă putea supraviețui, Ralston și-a adunat curajul de care avea nevoie pentru a începe acțiunile drastice necesare pentru a-și salva viața înainte ca puterile să-l lase de tot. Și-a rupt cele două oase din brațul care îi era prins și, apoi, a folosit cuțitul de la briceagul său multifuncțional pentru a-și tăia mâna dreaptă. Apoi, și-a adunat tăria necesară de a parcurge cinci mile (opt kilometri) pe jos pentru a căuta ajutor⁴. Ce exemplu al puterii unei dorințe copleșitoare! Când avem o viziune a ceea ce putem deveni, dorința și puterea noastră de a acționa cresc enorm de mult.

Majoritatea dintre noi nu se va confrunta niciodată cu o asemenea situație extremă, dar cu toții suntem puși în fața unor provocări decisive care ne pot împiedica progresul către destinul nostru etern. Dacă dorințele noastre drepte sunt suficient de puternice, acestea ne vor motiva să ne detașăm și să ne eliberăm de dependențe și de celelalte presiuni pline de păcat și priorități greșite care ne împiedică progresul etern.

Trebuie să ne amintim că dorințele drepte nu pot fi superficiale, impulsive sau temporare. Acestea trebuie să vină din inimă, să fie neclintite și permanente. Fiind astfel motivați, vom căuta să obținem acea stare de spirit descrisă de profetul Joseph Smith, cu care să „biriim răul din viețile noastre și să ne pierdem orice dorință de a păcătui”⁵. Aceasta este o dorință personală. După cum a spus vârstnicul Neal A. Maxwell:

„Când se spune despre oameni că «și-au pierdut dorința de a păcătui», ei înșiși și numai ei sunt cei care au ales în mod deliberat să piardă acele dorințe greșite fiind dornici de a «abandona toate păcatele [lor]» pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu.

Așadar, ceea ce dorim cu insistență reprezintă, cu timpul, ceea ce vom deveni în cele din urmă și ceea ce vom primi în eternitate”⁶.

Oricât de importantă este pierderea oricărei dorințe de a păcătui, viața eternă necesită mai mult de atât. Pentru a ne îndeplini destinul etern, noi vom dori și vom lucra pentru a dobândi calitățile necesare pentru a deveni o ființă eternă. De exemplu, ființele eterne îi iartă pe toți cei care le-au făcut rău. Ele pun bunăstarea altora mai presus de a lor. Și ele îi iubesc pe toți copiii lui Dumnezeu. Dacă acest lucru pare prea dificil – și, cu siguranță, nu este ușor pentru niciunul dintre noi – atunci trebuie să începem prin a ne dori aceste calități și să-I cerem Tatălui nostru Cerească iubitor ajutor cu privire la sentimentele noastre. Cartea lui Mormon ne învață că trebuie să ne „rugăm” la Tatăl cu toată puterea inimii, pentru ca [noi] să [fim] plini de dragostea Lui pe care El a dăruit-o tuturor aceluia care îl urmează cu adevărat pe Fiul Său, Isus Hristos” (Moroni 7:48).

Închei cu un ultim exemplu al unei

dorințe care ar trebui să fie de maximă importanță pentru toți bărbații și toate femeile – cei care sunt căsătoriți și cei care sunt singuri. Cu toții trebuie să dorim și să lucrăm cu seriozitate pentru a ne asigura căsătoria pentru eternitate. Cei care sunt deja căsătoriți în templu trebuie să facă tot ce pot pentru a proteja această căsătorie. Cei care sunt necăsătoriți trebuie să-și dorească să se căsătorească în templu și să facă o prioritate din eforturile pentru obținerea căsătoriei în templu. Adolescenții și tinerii necăsătoriți trebuie să reziste conceptului corect din punct de vedere politic, dar fals din punct de vedere etern care desconsideră importanța căsătoriei și aducerii de copii pe lume.⁷

Dragi bărbați necăsătoriți, vă rog să vă gândiți la provocarea din această scrisoare scrisă de o soră necăsătorită. Ea a pledat pentru „ficele neprihănite ale lui Dumnezeu care caută cu sinceritate un tovarăș de viață demn, deși bărbații par să fie orbiți și să nu știe exact dacă este sau nu responsabilitatea lor să caute aceste fice alese

și minunate ale Tatălui nostru Ceresc, să le curteze și să fie dornici să facă și să respecte legăminte sacre în casa Domnului”. A încheiat, scriind: „Sunt mulți bărbați SZU necăsătoriți care acceptă cu bucurie să iasă în oraș și să se distreze, să meargă la întâlniri și să petreacă timp împreună, dar nu au absolut nicio dorință de a-și lua vreodată vreun angajament față de o femeie”⁸.

Sunt sigur că unii tineri bărbați care caută cu nerăbdare ar vrea să adaugă că există anumite tinere ale căror dorințe de a se căsători în mod demn și de a avea copii se situează cu mult sub dorințele de a avea o carieră și de a primi alte distincții lumești. Atât bărbații, cât și femeile au nevoie de dorințe neprihănite care să-i conducă spre viața veșnică.

Să ne amintim că dorințele ne stabilesc prioritățile, prioritățile ne modelează alegerile, iar alegerile ne determină faptele. Pe lângă aceasta, faptele și dorințele noastre ne fac să devenim ceva, fie un prieten adevărat, un învățător priceput sau o persoană care se califică pentru viața eternă.

Depun mărturie despre Isus Hristos, a cărui dragoste, ale cărui învățături și a cărui ispășire fac ca toate acestea să fie posibile. Mă rog ca, mai presus de toate, noi să dorim să devenim asemănători Lui ca, într-o zi, să ne putem întoarce în prezența Sa pentru a primi bucuria Sa deplină. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Ray Cox, interviu cu autorul, 1 august 1985, Mount Pleasant, Utah, confirmând lucrurile pe care mi le-a relatat în Provo, Utah, în jurul anului 1953.
2. Vezi Richard C. Roberts, *Legacy: The History of the Utah National Guard* (2003), p. 307–314; „Self-Propelled Task Force”, *National Guardsman*, mai 1971, coperta de pe spate; *Miracle at Kapyong: The Story of the 213th* (film produs de Universitatea Southern Utah, 2002).
3. Vezi Aron Ralston, *Between a Rock and a Hard Place* (2004).
4. Ralston, *Between a Rock and a Hard Place*, p. 248.
5. Vezi *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), p. 211.
6. Neal A. Maxwell, „According to the Desire of [Our] Hearts”, *Ensign*, noiembrie 1996, p. 22, 21.
7. Vezi Julie B. Beck, „Teaching the Doctrine of the Family”, *Liahona*, martie 2011, p. 32–37.
8. Scrisoare, 14 septembrie 2006.